

Dwars door de nacht

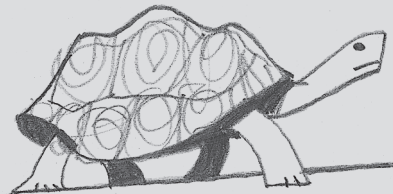
Hans Hagen

Met tekeningen van Philip Hopman

Amsterdam · Antwerpen
Em. Querido's Kinderboeken Uitgeverij
2015

De stem van de schildpad

De stem van de schildpad speelt zich af op de Galapagos-eilanden. Zeevaarders vingen er vroeger reuzenschildpadden. Om op te eten.

De Galapagos-eilanden liggen in de Grote Oceaan, ze horen bij Ecuador. Ik ben er nooit geweest, maar ik heb over de eilanden gelezen en films bekeken. En daarna schreef ik Resa's verhaal.

Hans Kallen

Waar is Aji

‘Aji!’

Resa’s stem schalt door het palmbos. ‘Waar zit je nou, Aji-ííí...’

Ze rent over het pad tussen de hoge varens door. Een grote schildpad komt haar tegemoet.

‘Terug!’ roept Resa, ‘ga terug! De piraten zijn er weer. Als ze je te pakken krijgen, nemen ze je mee. Je moet je verstoppen, anders ga je d’r aan.’

De reuzenschildpad kijkt Resa even aan en trekt dan zijn kop in.

‘Nee, niet zo, je moet helemaal verdwijnen. Waar is Aji? Aji-ííí...’ En Resa holt nog dieper het bos in.

Aji is haar lievelings-schildpad. Soms rijdt ze op zijn rug door de struiken. Aji vindt alles best. Als hij maar mag stoppen om jonge blaadjes op te peuzelen.

Eigenlijk moet Resa de mensen van haar stam waarschuwen. Want als de piraten de baai inzeilen, dreigt er gevaar. Een paar maanden geleden hebben ze het dorp overvallen. Toen is Suta, de zoon van de hoofdman, gevangen genomen.

Eerst moet ik Aji vinden, denkt Resa. Aji mag niet dood!

Eindelijk bereikt ze de drinkplaats. Er kruipen tientallen schildpadden door de modder. Gulzig steken ze

hun koppen onder water. Resa loopt om de poel heen. Nergens ziet ze het schild met de lichte vlekken. Dat betekent dat Aji ergens op het strand is. Vlak bij het gevaar.

Resa draait zich om en rent het hele eind weer terug. Ze schaaft zich aan cactussen, maar dat merkt ze niet eens.

Onderweg haalt ze reuzenschildpadden in die ook op weg zijn naar het strand. De dieren drukken zich tegen de grond als Resa langs stuift. Ze snuiven en wachten even, en daarna sjokken ze weer verder alsof er niets aan de hand is. Zoals elke morgen willen ze zich warmen in de ochtendzon. De schildpadden snappen niet dat ze vandaag beter in het palmbos kunnen blijven.

Resa sluipt door de struiken. Als ze de takken opzij buigt, hoort ze stemmen. Onbeweeglijk blijft ze zitten. Er loopt een man over het strand. Hij heeft een groot litteken in zijn gezicht en gerafelde kleren aan. Met een stok in zijn hand gaat hij op een schildpad af. Drie andere mannen kijken op veilige afstand toe. Plotseling springt de man met het litteken naar voren. De stok suist door de lucht en slaat vlak voor de schildpad in het zand.

Geschrokken trekt het dier zijn gerimpelde kop in. De man prikt de stok tussen de voorpoten van de schildpad. ‘Hé, laat eens iets horen!’ roept hij. En hij duwt de stok hard onder het pantser.

Resa hoort de schildpad wanhopig blaten. Ze bijt op haar lip van woede. ‘Vuile schoft,’ sist ze, ‘durf je wel.’ De man trekt de stok terug en roept naar de anderen: ‘Dit is een goeie. Deze kunnen we veilig inladen. Kom eens helpen.’

‘Hé kok... weet je zeker dat het veilig is?’ vraagt de jongste van de drie bang. ‘Is het echt geen geest?’ ‘Dat heb je toch gehoord!’ schreeuwt de kok. ‘Gewone schildpadden blaten van pijn. Maar als er een geest onder het schild verborgen zit, dan schreeuwt hij als een mens. Gooi hem op zijn rug, uilskuikens!’ De drie schuifelen voetje voor voetje dichterbij. Ze pakken de reuzenschildpad aan een kant beet en rollen hem om.

Resa wil het strand op rennen om het dier te helpen. Maar ze weet dat ze niets kan beginnen in haar eentje. De mannen zullen de schildpad in een donker ruim van het piratenschip gooien. Daar kan hij een jaar in leven blijven zonder eten of drinken. En als de zeeroovers vers vlees willen, pakt de kok zijn mes en wordt de schildpad geslacht.

